De descartat al Girona a finalista de la Copa de Rei

Manu García, que no va convèncer Raül Agné el 2008, és el capità i una de les ànimes de l'Alabès que lluitaran pel títol amb el Barça. Fa menys d'un any els bascos perdien a Montilivi (1-0, Lekic)

El 16 d'abril de l'any passat un gol de Lekic després d'una magnífica jugada de Pere Pons, va ser suficient perquè el Girona, en plena remuntada a la lliga, tombés l'Alabès, el colíder de la competició al costat del Leganés. És, fins ara, l'últim precedent entre aquests dos equips perquè els bascos (i els madrilenys) van acabar pujant directe a Primera i, en canvi, el Girona es va estavellar en el play-off contra l'Osasuna. Clubs amb vides més o menys paral·leles aquests darrers anys, el 2014 tots dos es van salvar pels pèls del descens en una agònica jornada final, la temporada passada van pugnar per un mateix objectiu que, al final, només va somriure a l'equip basc. I encara no un any després d'aquell 1-0 a l'estadi, amb el Girona de nou buscant l'elit, l'Alabès ha aconseguit no només consolidar-se a Primera, sinó plantar-se a la final de Copa del Rei. I amb un equip on figuren en papers protagonistes Manu García, migcampista descartat l'estiu de 2008 pel Girona d'Agné en la pretemporada del retorn a Segona, o el figuerenc d'adopció Zou Feddal, exjugador de la base del Vilamalla i del Peralada, que va debutar a Tercera el 2008 amb el Vilajuïga de Napo Cayuela. Ah, i també Rubén Sobrino, tot i que amb una participació molt més escassa.

Avui l'Alabès és un pas (o potser fins i tot dos) per davant del Girona. I això que el 20 de maig de 2015 segurament ningú ho hauria dit. Aquella nit, dos gols de Mata a Mendizorrotza i un de Felipe situaven un 0-3 incontestable que servia per dues coses: trencar les esperances locals per atrapar la promoció, i consolidar els de Machín com l'aspirant més ben col·locat per acompanyar el Betis a Primera. El Girona va sortir de Vitòria segon en solitari, amb 75 punts, perquè l'Sporting no va passar de l'empat a Alcorcón (0-0) i en sumava 73. Els triomfs contra el Llagostera i a Mallorca, d'uns, i davant Tenerife i Sabadell, dels altres, van mantenir la diferència fins que en la jornada final el gol de Caballero a Montilivi aportés un gir de guió dramàtic per als interessos gironins. Empat a 82 punts i ascens pels asturians per gol average. Girona i Alabès venien d'haver-se salvat agònicament un any abans, contra Deportivo, 3-1, i Jaén, 2-3, respectivament, amb un gol en l'afegit del bloc basc que condemnava l'aleshores equips de René.

Separades per 644 quilòmetres, entre Girona i Vitòria s'hi poden trobar múltiples connexions. Una la protagonitza Manu García, capità i ànima de l'Alabès, que amb 30 anys ha jugat aquest curs 13 partits de lliga i 5 de Copa. Va ser titular dimecres contra el Celta, i també ho havia estat en l'1-0 de Montilivi el curs passat i el 0-3 de Mendizorrotza, en fa dos. Manu, nascut a Vitòria, va fer la pretemporada amb el Girona l'estiu de 2008, a les ordres de Raül Agné, preparant el retorn a Segona A, però va acabar descartat en benefici de Matamala, Héctor Simón, Dorca i Manga. Format a la Reial Societat, després del cop de Montilivi va buscar-se la vida pel Real Unión, l'Eibar i el Logronyès. Fins que el 2012 el club de casa seva li va trucar, estant a Segona B, amb Natxo González de tècnic. Allà de seguida es va fer amb l'estima de l'afició per la seva entrega. I cinc anys més tard hi continua, lluint el braçalet de capità, finalista de la Copa i autor del gol que va donar el primer punt als bascos en el retorn a Primera, l'agost passat, en l'afegit al Calderón (1-1).

El central hispanomarroquí Zou Feddal, amb 14 partits de lliga, tots de titular, i cinc de Copa, és un altre lligam entre Girona i Vitòria. Nascut a Tetuán fa 28 anys va arribar a Figueres amb 7 o 8 i encara hi té familia, a la capital de l'Alt Empordà, com ara un germà. Les primeres passes en el futbol les va fer a la Penya Blanc-i-Blava, el Vilamalla i el Peralada. El 2008 va debutar a Tercera amb el Vilajuïga de Napo, on va coincidir amb l'avui tercer porter del Barça, Jordi Masip. Després d'aquell any va començar un llarg periple (Terol, Terrassa, San Roque, Espanyol B, FUS Rabat, Siena, Parma i Palerm) que el va tornar al futbol espanyol de la mà del Llevant, i que l'estiu passat el va dur de València a Vitòria.

Sobrino, davanter cedit pel City que l'any passat va jugar al Girona, i que el club de Montilivi pretenia aquest mercat d'hivern, té escàs protagonisme en un club on hi va destacar el president Delfí Geli, en la seva etapa de futbolista, entre 2000 i 2003, arribant a la final de la UEFA contra el Liverpool, que va acabar amb derrota basca (5-4).

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/02/10/descartat-al-girona-finalista-copa/828596.html?utm_source=rss